

HAJDU-NÁNÁSI LAPOK

Vegyes tartalmu hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 4 ft., félévre 2 ft., negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr.

Felelős szerkesztő: Kolosvári Aladár.
Szerkesztő: Kubányi Béla.

Szerkesztő eg és kiadóhivatal: H.-Nánás,
hova a lap szellemi és anyagi részét illető
küldemények intézendők.

Korrupció.

II.

Isten a magyar népet eredetileg jó természettel, egyszerű, tiszta erkölcsökkel áldotta meg. Lovagiasságát minden időben minden nemzet elismerte s józan gondolkozása jellemének egyik lényeges alkatrésze. Szóval testi és lelki jó tulajdonságainál fogva már ezer év előtt arra volt hivatva, hogy nyugati civilizáció közvetítője legyen kelet felé. Annaka dicső miszsióznak, melyre a gondviselés eleve kiszemelte, emberül megfelelt s a sorscsapások erejét soha meg nem törhették.

Széles e hazában a magyarság fényes múlttal dicsekedhetik. A még fényesebb jövő reményszálai azonban a jelen perczeihez kötvék. Azon jelenhet, mely — fájdalom! — jóban, rosszban egyaránt kifejti munkás erejét. Ám fejtse ki a jóban, melynek bizonyára édes lesz a gyümölcse is, de ne fejtse ki a rosszban, melyre semmi szükségünk sincsen.

A magyar faj egészének erkölcsi életét tekintve a jelenben, talán eléggé megnyugtató képet tudnánk rajzolni, egyes vidékeként és városokként azonban népünk közerkölcsiségében, ha nem keressük is, eléggé szembezőkően tünedeznek fel amasötét pontok, melyek mindenesetre bántólag

hathatnak a mindenben világosan látni akaró szemekre.

Nem szükséges messze tájakat bekalandoznunk s még csak a szomszédok mesgyéjeig se kell mennünk; maradjunk minálunk, városunk falai között. Jó magunk s egyébként derék népünk erkölcsi mivoltának szemében ha garendának nem is, de szállának okvetlenül minősíteniük kell azt a valamit, a mit ezuttal szó tárgyává tenni lényünk jobb felének észinte sugallata ösztönöz.

Nem himezünk-hámozunk, hanem kereken kimondjuk, hogy városunk lakóinak bizonyos rétegében nagyon lábrakapott az ugynevezett vadhá-zasság. És ez ugy vallás erkölcsi, mint társadalmi szempontból bizony szomorú egy tünet.

Csak imént, az elmúlt vasárnap mutatott rá a templomi katedrán elhangzott egyházi beszéd vallás-erkölcsi életünk azon abnormis állapotára, mely népünknel a törvényes házasság-kötések számát egyre apadóban tünteti fel. A legközelebbi 40—50 év hivatalos s épen ezért teljes hitelt érdemlő számadataival erősíté meg a tény, melyet sem szépítgetni, sem eltagadni immár nem lehet.

És ebből mindenki, a ki a tények logikájának körlelhetlen hatalmával és erejével tisztában van, csak azt az következtetést vonhatja le,

S míg gyűlöltetésem égő
Kijja epezt, égbe nézek:
S a kárhozat között eként
Festem le az üdvösséget.

Hegyi József.

Féltékeny férj, vagy Leleszi Tamás.

A bereghi vár a szőke Borsova jobb partján állott, ott hol a mármarosí hegyek lankásabban simulnak a völgyekre; mintha kifáradt, pihenő, oroszlanok lennének. Van ott egy kopasz, égbe nyuló fennsík körítve lombos erdővel; e helyen állott a híres bereghi vár, abban az időben, — mesés, lovagias időben, midőn Kun László királyunk uralkodott, ki mindenhez értett, csak népe boldogításához nem.

Leleszi Tamás uram komolyan, méltóságosan sétált sujtásos magyar ruhájában vára egyik tágas termében, honnan az ablakból fenséges kilátás nyílt a vidékre.

hogy a korrupció ezer élű baltájával vallási-erkölcsi minémiségünkön is érzékeny rést ütött.

Aztán, — hogy el ne feledjük ezt sem — van-e valaki közöttünk, a ki az élet keserű tapasztalatait megfigyelvén, észre ne vette volna azt a szertelen, mondhatnók, az örültséggel határos s életsorvasztó szeretkezést, mely népünk alsóbb osztályaiban s különösen a nő- és férficselések között divik.

Mi ez, ha a korrupciónak nem azon neme, mely a ragályos betegségeknel is biztosabban és könnyörtelebbsül kiveszi a maga részét szerencsétlen áldozataiból?

Végül még csak egy megjegyzést. Minek szaporitanók a szót ott, hogy eléggé világosan és érthetően a tények beszélnek. Sapienit sat. És Berzsenyi is régen megmondta:

... Minden ország támasza,
talpköve

A tiszta erkölcs . . .

Egészségügy.

Azon baj, melyet már mult lapunkban is külön rovat alatt jeleztünk, a difteritisz még folyton tart s jóllehet nem nagy mértékben szedi áldozatait, mégis van okunk félni tőle.

Az esetek száma mindössze is csak 10—15-ben állapítható meg, de azért mégis rémület tölt el bennünket, tudva azt, hogy

Mért beszéljem el a gyönyörű tájakat, hegyek közé rejtőzött völgyeket, csalogány dalaikkal, a kanyargó folyócska ezüst hullámaival, melyekben fürdik a kék égnek, s napnak a képe, s mutat a halandónak oly tisztaságot, minőről itt e földön fogalom alig van.

Mindezt miért beszéljem el, mert hisz Leleszi Tamás uramaak sokkal fájóbb gondolatai vannak, mintsem általa már ilyen megszokott képekre ügyeljen.

Egy szögletkereketen himezget ifju szép neje, Gizella, kivel csak pár hónapja fűzi össze a házasság szent köteléke.

Leleszi Tamás uram a világért rá sem pillantana.

Pár hónapja, hogy a szerelem édes láncza köti össze őket s már harag?

Bizony harag, melyről a szép nagyaszonny még nem tud semmit, csak Tamás uram rejtegeti szívében.

A kedves kis feleség csak azt gondolja még, hogy férje bal lábbal kelt ma föl, jobb ilyenkor nem háborgatni.

T Á R C Z A.

ELLENTÉTEK.

Lefestem a tavaszt télen:
Virág nyilik . . . patak csacsog
S oly jól esik nekem, pedig
Kis szobámban majd megfagyok!

Lefestem a hajnalt este:
Pacsirta dall . . . szellő szárnya . . .
Pedig nincs ki szívem értse,
Letarolva legszebb vágya.

Lefestem az örök üdvöt
Amint ringat lány karjában:
Pedig fejesüggesztve ülök
Szomorú fűz árnyékában.

Lefestem a boldogságot
Szerelemnek mámorában:
Pedig senki sem szeret, s még
Gyűlölnék is egynehányan.

e veszedelmes bajból a gyógyulás alig remélhető.

Mindenek előtt óvjuk gyermekeinket a meghűléstől, szívassunk tiszta levegőt velők s ha tán, mit a gondviselés tartson távol tőlünk, nagyobb márveket öltene városunkban a torokpenész, fertőztelenítsük karbolla szobáinkat, főleg közhelycinket, mint a melyek leginkább alkalmasok a penészgombák, bacillusok terjesztésére.

Uralkodjék tisztaság az egész városban, s ne csak ezen alkalommal, de minden időben. Ne engedjük a szemetet az utcára dojni, ne tenyészzen a dudva, gyom egész nyáron át mellékutcainkban, sőt a piacunkon is; szabályozzuk árkaikat, adjuk rendeletbe az udvarok tisztán tartását s majd meg fogjuk látni, hogy városunk egészségi viszonyai sokkal jobbak lesznek.

*

Ezzel kapcsolatban jónak látjuk közölni főbb pontjait azon Utasításnak, melyet Hajdumegye bizottsága 1879. évi okt. 2-án s folytatva tartott rendes közgyűléséből a roncsoló toroklob járvány ellen teendő óvintézkedések tárgyában kiadott.

8. Ugy a magánházaknál meghagyott, mint a járványkórházba szállítottaknál köteles az előjáróság a fertőtlenítést lehető széles kiterjedésben eszközölni s közegei által szigorúan ellenőriztetni, a fertőtlenítés eszközlésére következő módokat használandók:

A beteg szobák földje vagy padozata naponta legalább két ízben kimerítő szellőztetés után, vagy carbolvizrel (2 rész tiszta, vagy 5 rész nyers carbol-sav 100 rész vízre) belocsolandó, vagy carbol-porral (5 rész, 100 rész föld, vagy czélszerűbben homokra) behintendő, a beteg ürülékei, különösen köpése hasonlóan erősebb carbol-oldattal keverve (5—10 perzent) gondosan fertőtlenítsék, az ülésre használt edények fentebbi oldattal kimosassanak; a beteg fehérműje, ágyi ruhája — mely időnként változtatandó — külön kezeltessék a többi ruháktól és erős lugban, vagy még czélszerűbben chor-meszes, (1 rész

50—100 részre) forró vízben áztatandó, általában más ruhaneműek magasabb (80—100° R) hőfoknak kitétele által koronként megtisztítandók, legczélszerűbb ha ezek az ápoló személyzet által sütés után a forró kemenczébe tétetnek és pár óráig ott hagyatnak.

A betegség megszűnte után (gyógyulás, vagy halálozás után) minden a beteggel érintkezésben volt tárgyak fertőtlenítendő, a szoba hosszú ideig szellőztetendő, ha földes volt, talaja 20 cm. mélyen kihordandó és új földdel megtöltendő, ha deszkázott volt, az esetben jó vastagon mésszel bekenés után kisiklandó, a falak újra meszelendők. A beteg által használt ágyszalma megégetendő, mely alkalommal czélszerű más kevésbé értékes anyagok elégetése is, az ágyfák luggal való erős lemosás után carbol-vizrel megmosandók, a használt fehérmű ágylékek és egyéb ruhaneműk és ápolási cikkek, ha meg nem semmisíthetők, fentebb előadott módon fertőtlenítendő.

9. Általában figyelmeztetendő a lakosság, hogy a beteg által használt ruhaneműket, öltönyöket, evő- és ivóeszközöket egészségesek használatára mindaddig ne bocsássa, míg azok a fentebb előadott módon ártalmatlanná nem tétetettek, sőt szükséges a lakosságot figyelmeztetni a veszélyekre, melyeket a kór tovaterjedése által magára vonhat, s ez ellen mint leghatékonyabb eljárást a tárgyak megsemmisítését ajánlani.

10. A betegek látogatása lehetőleg korlátozandó s a baj nagyobb elterjedése esetén teljesen eltiltandó stb.

A kór tovaterjedésének meggátolása czéljából szükséges, hogy minden csoportosulás betiltassék, így az ugynevezett fonókák, táncmulatságok, vasárnap délután csoportos társasjátékok stb. a járvány tartama alatt tilalmazandók.

11. A halottak látogatása, kiterítése, virasztása teljesen betiltandó, az ezen baj következtében elhaltak hullája a halál után rövid idő alatt chlór-

mész-oldattal való belocsolás után jól záró és kellően beszurkozott koporsókban elhelyezendő s már más napon eltemetendő, a koporsók tempomhoz, vagy épen oda bevitele teljesen betiltandó, hanem azoknak szekerem a temetőbe szállítása eszközlendő.

Egy új terv.

Már épen nem korai szólani azon napról, mely a magyar nemzet új vívmányainak legragyogóbb pontja s mely minden a hazáért igazán dobogó honfi kebelnek közös ünnepe: márczius 15-ikéről. Még legutolsó falunkban is megünneplik e nagy napot.

Vannak még a hazában, kik a történelmi tényekkel és fogalmakkal tisztában nem lévén, e napot a szabadságherez, (rosszul: forradalom) első napjának tekintik s rémülve fordulnak el tőle, de kik a történelem tiszta tudásával vannak megáldva, azok előtt világos, hogy e nap a magyar alkotmány ősi jogainak újból szentesítését s a magyar teljes állami élet hajnalát jelentette. Nem mi voltunk okai annak, hogy az osztrák kormány megbánva szolidaritását, fegyverhez is kellett nyulnunk jogaink megvédelmezésére.

Csak azt óhajtjuk, hogy ne legyen senki közöttünk, ki e nagy nap értelmét nem ismerve elfordulna tőle, s csak azt óhajtjuk s azért emeljük föl szavunkat, hogy ezen ünnepélyt ne rendezzék itt egyes egyetek, testületek; hanem, a mint máshol is meg van, tegye az ügyet magaévá a város maga, nevezzen ki egy állandó márcz. 15-iki bizottságot, mely aztán működjék oda, hogy ezen ünnepélyek folyton és folyton impozánsabbak legyenek, táplálva bennünk a hazafiságot, melyre mindenkor szükségünk van.

Azért irtunk ily korán róla, mert e terv megfontolást érdemel.

Bar valósulhatna! Szívünköl óhajtjuk!

I r o d a l o m.

Értesítő és felhívás. Mult évi szeptember hó elején előfizetési felhívást bocsátottunk ki Magyarországi Ujabbkori Törté-

állat volt, de mi baja lett volna a várurnak szépségével. Szive hevesen dobogott, keze kardjához meg kopjájához tapadt, s a szép asszonytól csak bucsut sem véve, leeresztette a dobogót, melyen a gyors állat könnyű szökésekkel haladt át.

Jaj, százszor is jaj annak, kiért most Tamás ur kilépett barlangjából; ha ezer lelke volna is, még sem látná meg a holnapi felkelő napot.

Tudták is ám azok a régi jó vitézek kardjukat forgatni; volt rá eset, hogy némely asszony is jobban értett a kardforgatáshoz abban a korban, mint mi ma.

Tamás uramnak is voltak érdemei ebben, tanuskodik róla a Morva mező, — hiszen csak most segíté a magyar király 56 ezer emberrel a trónra Habsburgi Rudolfot.

Szép májusi est volt, csendes illatos volt a lég, mintha az új tavasz teljes szerelmét, búbját lehelté volna a tájra. A vártól távol apró pórkunyhók jeleztek ké-

Tamás uram azok közé tartozott, kik bizony már későre adták már holdvilágos, til-tul öszülő fejüket az asszonyi kormány alá. Bocsánat e kifejezésért, de a háznál az olyan kedves, szép asszony mint a minő Gizella volt, még akaratlanul is fejére huzza férjének egy kissé papucsát. Nehézkes ember volt, mutatják lépései, csaknem nyög a palló, a mint lábai reá neheznek. Nehézkes volt a lépése, nehézkes, egyoldalú a gondolkozása, s épen ezért ütötte fel fejét, a minden boldogságot megrontó féltékenység szívében.

Eddig is azért nem házasodott, hogy nem sok jót tett fel az asszonyokról; de hát egyszer őt is megütötte az ördög a lapáttal s ime most ugyancsak benne van a páczban, s ha az ilyen, már őszbe vegyült emberek szerelmesek, az valami rettentő! Isten őrizz!

Asszonykája csak fel-felüti szép szőke fürtös fejét, meg nagy kék szeméit Tamás ur komor arcára s aggodalommal vizsgálja férje szemöldökrángatásait. Bele-belerejti

gömbölyű kis képét a himzésbe, mintha abba akarná temetni kételyeit.

S férje csak néri a termet hosszában, szélteben, míg egyszer nagy, csontos kezeit a terem bal oldalán levő ajtó kilincsére illeszti s az iró-diák szobájába lép.

— Nos, hogy vagyunk domine? Mik az újabb hírek? — kérdi.

— Bizony, nagy jó uram a fekete p a r i p á s l o v a g csak épen úgy, mint tegnap este is megjelent a vár nyugoti oldalán, s nagyasszonyunk — óh Istenem, hogy őt vádolnom kell! — ez időtájt megint nem volt található a várban. Csak azeiótt jött meg s rejtőzött vissza termébe, hogy kegyelmes uram megérkezett.

Ezer ördög, — mormogá magában Leleszi Tamás — mind ilyen az asszony, de megölöm a gaz, ripók esábitót még ma, nem bánom ha hét tüzes istennyila is védi!

Haladott az idő, s a nap már az estebe hajolt, s már esőkolák pirosas sugarai a távoli bérceket, midőn Tamás uramnak pej ménjét kivezték az akolból. Szép

nelme (1820-tól 1886-ig. Irta: **Höke Lajos** - ezimű munkára, azt ígérve, hogy az a jelen év első hónapjában megjelenik. Kétségtelenül beváltottuk volna szavunkat, ha a t. közönség e munkát olyan pártfogásban részesítette volna, mint azt megérdemelné; de, fájdalom, a mai napig sem jelentkezett (51) ötvenegynél több megrendelő és előfizető. Ilyen körülmények között egy huszonegy nyomtatott ivre terjedő munkát nagy anyagi veszteség nélkül kiadni lehetetlenség. Még egyszer a n. é. közönséghez fordulunk, kérve, hogy tömeges megrendelés által tegyék lehetővé a munka kiadását. Kaszinók, olvasó-egyletek, társas-körök hasznos szolgálatot tesznek úgy az irodalomnak, valamint saját könyvtáruknak e jeles munka megrendelése által. Az érdekes kort tárgyaló jeles munka előfizetési ára csak **1 frt 50 kr.**; tanító növendékeknek és az »Iskolai Szemle« előfizetőinek **1 frt 20 kr.** Megrendeléseket, előfizetéseket **márczius hó végéig** még elfogadjuk s ha ez ideig nem jelentkeznek annyi megrendelő és előfizető, hogy a munka kiadása biztosítva legyen, az előfizetési pénzeket visszaküldjük s a megrendelőket kötelezettségük alól felmentjük. Az előfizetések és megrendelések Csurgóra (Somogy m.) az »Iskolai Szemle« kiadó hivatalához küldendők. Csurgó (Somogy m.) A d o r j á n Miklós, az »Iskolai Szemle« szerk. kiadója.

Ujdonságok.

Nt. Szeremley Sámuel iskolafelügyelője. Mint már múlt lapunkban jeleztük a középiskolai tiszántúli ev. ref. tanterület felügyelő tanácsának elnöke nt. Szeremley Sámuel f. hó 16-án estve városunkba érkezett újonnan szervezett gymnasiumunk meglátogatására. Mindenről alapos meggyőződést szerezve megvizsgálta a muzeumot, könyvtárakat, taneszközöket, meglátogatva minden egyes tanárnak előadását, tapasztalatait csütörtökön 18-án 11—12-ig tartott igazgató-tanácsi ülésen adta elő. Bár a gymnasium felszereléseiben még mindig lát hiányokat, mint pl. az állat- és növénytani muzeum hiánya, megis e beszerzési tere is haladást tapasztalt. A tanárok működésére teljes melegegledését fejezve ki, kéri az igazgató tanácsot, hogy lehetőségig a közel jövőben már emelje tanáraink fizetését oly czélből, hogy az itten csoportosult tanerő-

tes világukkal a kis falu helyét; s ott az öreg vár felettök, komoly méltóságosan, uraltatva a vidéktől. Komoly volt, mint a várur tekintete ridegnek látszott, mint tulajdonosának lelke. Tetejét vékony köd feihő takará, mint valami titkot, melyet elfed az ég intező keze a halandó ember szeme elől.

Megjött a hold s töleledt az éji vidék szendergéseiből, bagolypár csapott le a szunyadó kis madarra, kőszáló egérkére, szöcskék, szunyogok és éneklő tücskök hangjai képeztek kellemes összhangot, összeolvadva az esti légben. Majd egy-egy szürke tollu fülemile fakadt édes dalra boldog mámorában!

De most halk lódobogás hangja riasztja fel az éj mélyező kis állatait. A hold mélyen rejtezik a felhők mögé, tán, hogy onnan lesse a kalandot. Bizonyosan a fekete lovag, csak félénken közeledik a vár felé. Lova is oly könnyen hordozza lábait, hogy tűneménynek, éji kísértetnek vélnők.

Oh, ha ez jár a szép várurnó mosolya után! Milyen deli az alakja, minő különböző a Leleszi Tamás uramétól. Növése

ket állandókká s azok helyzetét méltóvá tegye azon álláshoz, melyet műveltségüknél fogva a társadalomban elfoglalni vannak hivatva. A vallás-tanár fizetését 360 frttól 400-ig óhajtaná emelteni; az újonnan jött tanárok utiköltségeinek megtérítését sürgetve, még igen sok a gymnasiumi bizottság előhaladására vonatkozó megjegyzéseket téve, s főleg a gymnasiumi vagyion pontos és elkülönített kezelését proponálva, erőit és kitartást kíván az új tanárikarnak. Megköszönve a tagok figyelmét s buzdítva őket gymnasiumunk ügye iránt, a gyűlést befejezte. Gymnasiumunk ügyében tett fáradozásait nt. Benkő Lajos köszönte meg, kifejezve azon tiszteletet, melyet e kiváló tanügyi férflu iránt szívünköl érezünk.

Kötélverő Ambrus folyó hó 6-án helyi lakos Daróczy Istvánt, estve 8 óra után, midőn testvérét szánkáján haza vitte, ezen helyáros s a törvény kezétől mit sem tartó csavargó egy másik társával a szánkából lerántotta és súlyosan elverte. Oka az volt, hogy a szánnal nem akartak kitérni előre. Társa valószínűleg Kovács Sándor nevű.

Verekedő banda. Folyó hó 14-én estve 9 óra után özv. Pénzes Gábornó lakását rohanta meg egy csapat tekerő, mintegy verekedésre hívta fel a két Sebestyén fiut. Az egyik ki is ment közzök megkérdezni, hogy mit keresnek ottan, — kit is rögtön leverve ágyba fekvő beteggé tették súlyos veréseikkel. E csapatnak is Kötélverő Ambrus volt a vezetője, kinek becses verekedő személyére már csak a közbiztonság kedvéért is felhívjuk az illetékes körök figyelmét.

Bagóévés. A hét elején egy kis levélkét kaptunk, melyben arról tudósítanak, hogy a nánási lókupeczek inkább bagót esznek, mintsem hirlapot olvasnának a körben. Ja, kérem, mi erről nem tehetünk; a bagóévés lehet valakinek privát gusztusa, s de gustibus non est disputandum.

Presbyteri-gyűlés. Folyó hó 18-án azaz szerdán gymnasiumunk rajzter-

sugár, karesu, mintha az Isten is szerelmi kalandra teremtette volna.

Tán épen most várja, lesi, hogy a kedvesmosolygó szerelő előlépa fülemilés berkek megöl, egy mámoros óráért, boldogító pillantásért édes esőket varázsolva a hű lovag ajkaira.

Dejzen más közeledik felé, háta megett van ám az aszonyesabitónak Leleszi uram! szerencse hogy észre veszi lovagunk.

Ezer szerencse, mert iszonyu csapást mér rá a felbőszült Tamás ur közelugratva hozzá lovával. E csapás utolsó kenete lenne, ha ügyesen félre nem ugratva úgy ki nem ütne dicső Leleszinek kezéből a kardot, hogy az messze hullva furódott be a virágos földbe.

Ez már sok! — dörmögé Leleszi. Előveszi kopóját szur, vele, de ezt is kikerüli ügyesen, úgy hogy csak bordáját surolja az ellen lovának. Erre az ideges állat nagyokat szökel, de hirtelen megbotlik egy kis zöld halomban s két első térdére esik. Üni készült Tamás ur. De felkiált a lovag:

»Ne üss Tamás, mert ártatlan feleségedet ölöd meg!«

mében egyháztanácsi ülés tartatott, melyen a mult szombati gyűlés határozatai hitelesítették.

Julcsa- és Zsuzsánnanapja. Hétfőn és csütörtökön estve sok helyt hangzotti fel városunkban a vig cigányzene, s a jókedvű ének. Majd hajnal vette véget itt-ott nem a kedélyességnek, hanem a mulatságnak. Sok boldog Julcsa- és Zsuzsánna- napokat.

Kocsielgázolás. Barcza Zsuzsánnát mult vasárnap délelőtt Szücs Lajos kocsija vigyázatlanságból elgázolta. Ügyeljünk arra, hogy a városon keresztül soha se hajtunk sebesen.

Kedélyes névestély, Hagyományos jó hírnevű névestélyeink között a legfényesebbek és legsikerültebbek egyike kétségtelenül az, mely f. hó 18-án Lente Balázs né őnagysága termében folyt le. Jelen volt ott kevés kivétellel a városi intelligencia színe-java. A fényes vacsorát a kedélyes háziasszony kemeslelkű bánásmódja még jobban fűszerezte. Vacsora után tánczra perdült az ifjuság s járta hajnali négy óráig a legfesztelebb jókedvvel. A négyeseket 14 pár tánczolta. A vendégek pedig egy igen kellemesen eltöltött éj emlékeivel oszlottak szét a hajnali órákban.

A szalmakalap árak a tavaszi hibás szalma termés következtében igen emelkedtek a hét folyamán, mégis 10—12 ezer drb kelt el magas árak mellett.

Esküvő. Gál Antal egyházi pénztárnokunk és idb. Csohány László földbirtokos kedves leánya Katicza kisszony folyó hó 21-én azaz vasárnap d. u. 4 órakor esküsznek egymásnak örök hűséget. Áldás kísérje frigyöket.

Milyen lesz az új forint? Ez a kérdés, másodsorban pedig lesz-e egyáltalában új forint, élénken foglalkoztatja mindazokat, kik a valutarendezés

Megfagyott a vér a várur ereiben. De pillanat s haragja fölülkerekedik. Egy aszszony, s ilyen merészség! — dörmögi. »Hol kőszálsz a sötét éjszakában!« »Ha ártatlan vagy, megtudom; mindenről számolni tartozol!«

»Engedj meg — szóla Gizella felindult reszkető hangon — csak féltékenységedet akarám egy kissé büntetni. A férj ne iródiakjával titkolózzék, azért vagyok feleséged, hogy kételyeidet velem közöld!«

»Az iródiák holnapon tul nem lesz várunkban! De most jer, hadd mutassam meg a helyet, melyet mostanában többször fölkerestem! Annyit tettem rosszul, hogy ismerve ter nészeted titkolni akartam előtted!«

Estve kerestem fel azt, mert ilyenkor engedi időm, s mostanában te párszor estve hagyád el várunkat!

Mentek egymás mellett; Leleszi uram lefőzve mint a rák, Gizella pedig diadalmasan, mintha Diana istennő tartaná diadalmenetét.

Egy pörkunyó előtt állottak meg. Megnyilt az ajtó, s a nyomor iszonytató

fontos ügye iránt érdeklődnek. Mint a rendszeren jól értesült »Kereskedők Lapja« írja, a kir. kormányban meg van a hajlandóság arra nézve, hogy a forint a valuta rendezése után is fenntartassék mert ez megkönnyíti az árszámítást; a pénzügyminiszterek azonban annak szükséges voltáról is meg vannak győződve, hogy a forintnál kisebb pénzt is megkiván a forgalom, meg bizonyos tekintetben a takarékoskosságot is elősegítené. A pénzegység marad tehát a forint, de lesz félforintosunk is, mely bizonyára új elnevezést nyer.

A hajdu-nánási önkéntes tűzoltó-egylet bálján, mely f. évi február 14-én tartott s minden tekintetben kitűnően sikerült, jelen voltak: Asszonyok: Papp Sándorné, R. Timári Miklósné, Takács Sándorné, Mikó Sándorné, Lente Lajosné, D. Nagy Miklósné, D. Timári Miklósné, Szilágyi Miklósné, (Dorog) Vágó Lajosné, Nagy Györgyné, Mikó Gyuláné, Herczeg Andrásné, Szabó Antalné, Rezák Jánosné, Fekete Andrásné, Jarabán Antalné, Doma Miklósné, Vizer Györgyné, Magi Balászné, Kéki Lászlóné, Kutron Józsefné, Tóth Jánosné, Ormós Gáborné, Berencsi Imréné, Török Andrásné, Gál Jánosné, Gál Mihályné. Leányok: Papp Mariska, Timári Vilma, Timári Zsuzsanna, Lente Klára, Kállai nővérek, Magi Zsuzsanna, Herczeg Erzsike, Doma Juliska, Szücs Zsuzsanna, Szücs Juliska, Oláh Julcsa, Zónai Zsófia és Rab Juliska (Hajdu-Böszörmény), Szölláth nővérek, Sebestyén Klára, Karócz Klára, Fodor Eszter, Suben Anna, Gorzsás Zsuzsanna, Szabó Sára. Felülfizettek: Özv. Fodor Gáborné 1 frt, Özv. Nagy Sándorné urnő 2 frt, Varga Miklós 1 frt 20 kr, Abránovich Lajos ur 40 kr, Miklósi Sándor ur 40 kr, Csohány László ur 1 frt 40 kr, Sebestyén L. Miklós ur 1 frt, Papp Elek segédje 40 kr. Rittner N. 40 kr, Hadnagy Gergely ur 40 kr, N. N. 40 kr, N. N. 40 kr, Kovács József országgyűlési képviselő ur 5 frt, Pongor János ur 1 frt 20 kr, Ujváry Béla ur 1 frt, Ujvári Ödön ur 40 kr, ifj. Nagy Kálmán ur 40 kr, Kovács József ur 1 frt, Csiha Márton ur 1 frt, Beöthy Gábor ur 1 frt, Tokai Imre 40 kr, Kovács Lajos ur 2 frt, Friedmann József ur 1 frt, Kállai Imre ur 60 kr, Kovács Miklós ur 30 kr, György Pál ur 1 frt. A bál tiszta jövedelme 70 frt 59 kr.

Mezőgazdaság.

A vetések állásáról mindenfelől kedvezőtlen hírek érkeznek. A száraz fagyok — írja a »Magyar kereskedők Lapja« —

képe tárult fel a szemlélő előtt.

»Ha van vétkem, mondá az urnő, anynyiból áll, hogy szegény jobbágyaidat segítém!«

Halvány, beteg asszony feküdt a szalmaágyon, mellette két kis gyermeke. A szerencsétlen családapa csak pár napja halt el. Látni e szegénységet szívet rázó volt. A beteg nő s két gyermeke áldva terjeszté ki kezeit nagyasszonyunk felé. Az urnő kék szeméből könnyet esalt a részvét olyan volt e könnyes szem, mint midőn az ég mosolyog fel még hulló eső csepjeivel, zivatar után.

Leleszi uramat is meghatotta a látvány, forrón ölelte jó nejét magához, s egy erszényt nyújtott a nyomorultaknak.

Vissza mentek a várba, hova ezalatt a ruszthi vár ura, a sógor érkezett meg. Földviditá Tamás uramat tréfáival, s majd reggelig forogtak a kupák, s itták az áldomást megemlékezve asszonyhúségről, szerelemről.

Kolovári A.

sok helyen nagyon ártottak, most meg különösen a Tisza vidékén a vízáradások okoznak károkat. Külföldről szintén rossz hírek érkeznek. Oroszországban az őszi vetések nagy része elpusztult a fagy miatt, a földek jelentékeny része pedig vetetlen maradt. Romániában is aggódnak a gazdák, mert a vetések silányok és egyes határokon teljesen megsemmisültek. Termény-tözsönkre ezen kedvezőtlen jelentés már is lényeges befolyást gyakorolt, s habár a buza árakban eddig csak 15—20 kr. emelkedés konstatalható, alig lehet kétkednünk abban hogy rövid idő múlva jelentékenyebb áremelkedés fog bekövetkezni. vidéki állomásokon a realis üzérkedés, mely nem spekulációra vásárol jelenleg is igen tisztességes árat fizet. Rozsban a kereslet folyton élénk marad. Új tengeri minden irányban jó vételkedvvel találkozik és a vételtek nagyobb részét külföldiek számára eszközöltetnek.

Rozs minőségű takarmány etetése. A rozsda, levélpénész, üszög stb. akár a szalmafeleken, akár a korpában jelenjék is meg, mindig betegséget, elvetélést, sőt halált idéz elő. Olyan takarmányt tehát, mely penészes, vagy bármely más mikroorganizmussal van elterve, nem kell használnunk. Olyan állatoknál, melyek beteg takarmányt kapnak: gyakran tapasztalhatjuk, hogy nyelvük, szápadlásuk stb. megdagad s egyes esetekben, hogy a hátsó lábakon apró pörrenések támadnak, melyek később genyesedésbe mennek át. Ilyen esetekben a jód-tinktúra és a jódkáli belsőleg alkalmazva képezik a legmegfelelőbb orvosságot.

CSARNOK.

A modell.

Henri festőállványa előtt ült s azon gondolkozott, hogy honnan kerítsen most egy duzzogó női arcot. Képe egy fiatal parasztleányt ábrázolt, ki epedő pillantással egy csokor mezei vinágot nyújt duzzogó kedvesének. A kép csaknem készen volt, csak a leány arcán hiányzott egy-néhány vonás, de nem talált senkit, ki neki mintául szolgálna duzzogó arczeval.

Merengéséből nejje a szép Julia riszta fel, ki karjaival átölelve őt, kaczerul mosolyog reá.

Hogy tetszik neked e kép? Kérdé Henri.

Julia büszkén nézett reá. Hogyne! Henri az a híres művész az ő véleményét kérdi! Azért mint valami szakértő, kezeivel ernyőt csinált szeméi elé, majd előbb, majd hátrább lépve vizsgálta a képet; itt-ott hibát is lel, (de azért asszony, hogy kritizáljon,) végre azon kéréssel végzi a szemlét, hogy ha a kép készen lesz, adja neki szobája részére.

Henri ezt meg is ígerte, de mondá: tudod mit? légy hozzá te a modell!

En? hová gondolsz? nem tudok én duzzogni, de nem is akarok soha!

Henri diplomatikus mosolylyal nézi nejét, gondolva: hm! egyik asszony olyan mint a másik.

Hát mi volna abban? hidd meg édesem, szinte vágyom a házasság ezen érde-

kes oldalát ösmerhetni, mily kedves lehet a kibékülés háboru után.

Julia kibontakozott az ölelő karokból, és összehuzva finom szemöldökeit, a szobában levő hintaszékbe ült.

»Ugyan ne trefálj Henri, keress csak más valakit!« szólott. De Henri válasza sem méltatva ezen megjegyzését, az állványhoz lépve feste.

Juliat bosszantani kezdte ezen hidegség; milyen boldogok is voltak ők három hétig, és most Henri szeszélye mindent elront. Piczi lábaival dobogni kezdett, de ezt Henri észre se vette, hanem tovább dolgozott.

Minél jobban dolgozott, annál jobban kezdett Julia szivecskéje dobogni.

No most nem sokára jön az ozsonna ideje s ilyenkor Henri lábai elé szokott ülni és neki felolvasni. Oh, mily boldog pásztorórák ezek! Még csak pár perc és Henri bűnbánóan fog lábai elé ülni, s ő akkor majd kéri magát.

Hm, de nem úgy történt! Henri az ozsonnát kikerülendő, szivarra gyujtott, kalapját vette és kiment, magára hagyva a megszeppent asszonykát.

Most az ártatlan menyecske bosszúból előhivta az inast, hogy vigye ki a festőállványt, mindenhozá tartozó pamaesával a műterembe s ezzel felállott és kiment a kertbe.

Ott megunva magát visszajött az ebédlőbe, de szörnyűség! Henri visszahozta az állványt az ő parancsa ellenében is, és még hátra sem fordul az ő megjelensére! No ezt még sem hitte volna! Csendesen elfoglalva előbbi helyét, kémkedő pillantásokat vetve Henrre. És Henri? hideg vérrrel fest tovább, néha vizsgáló tekintettel szemlélve nejét, ki folyton türelmetlenebbé lett.

Megunva végre ezen néma helyzetet megszólal: Látod Henri, milyen csunyán viseled magad! És ő mosolyogva tovább fest, sőt föl sem tekint. No ez már sok! Ezt már így nem lehet nézni, felugrik helyéről és kisiet a szobából; de az ajtónál még is megáll, valjon nem hívja-e vissza a zsarnok?

De annak az eszébe sem volt!

Julia szobájába ment, ott íróasztalához ülve könnyes szemekkel írja a következő levelet:

Édes aranyos mamám! Bocsáss meg, hogy fájdalmat okozok neked, de hidd meg ártatlan vagyok! Ez a csunya Henri mindennek az oka, Ő... de itt már nem irhatott tovább, mert egy kéz visszatartá reszkető kacsóját. Visszafordul, Henri volt, ki szeretőn néz reá.

Nézd mit hoztam neked kedves! Julia felállt és mit lát? A kész festményt! A duzzogó leány az ő vonásaival van ábrázolva.

Hát azért nézte őt Henri? Bocsáss meg ezen trefámért, szólal meg Henri.

Julia szégyenkezve rejti fürtös fejcsékjét Henri vállaira. Szent lón a béke, mit egy hosszú, édes csókkal pecsételték meg, Németből fordította:

Jácint.

Kiadótulajdonos: Szabó Ferencz.